

for, at dansk økonomi kan blive revet med i den udvikling, der foregår.« Det synes jeg sådan set er meget klart sagt i forhold til det, fru Gitte Seeberg spørger om.

Hvad angår regeringens målsætning med hensyn til udlandsgælden, blev det bekræftet af økonomiministeren i går, at regeringen stadig væk har som målsætning at bringe den ud af verden i år 2007, og det stiller jo så altså visse krav til vores politik.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl blot dette: Jamen der er mange andre indikatorer, der indgår i vurderingen. Hvad for nogle skal vi tage, skal vi tage udviklingen i beskæftigelsen? Den stiger stadig væk. Den stiger med 49.000 i år og 11.000 næste år. Skal vi tage eksporten? Den stiger også. Den stiger med 2,9 pct. i år og 2,5 pct. næste år. Så der er altså ikke tale om alle de der krite- setegn, som hr. Kristian Thulesen Dahl gerne vil fremmane. Der er faktisk en vækst. Det, der er tale om, er, at der er en nedjustering af skønnet for væksten. Men der er ikke tale om et fald. Bare sådan, at hr. Thulesen Dahl har orden i tallene.

Og endelig til hr. Holger K. Nielsen: Hvilke forpligtelser har arbejdsgiverne? Ja, hvilke forpligtelser har de? Hvilke forpligtelser har man i den danske model, den danske aftalemodel, som jo netop hviler på, at man aftaler? Jamen aftalepartnere har de forpligtelser, at de skal holde aftalerne. Det går jeg ud fra at hr. Holger K. Nielsen er tilhænger af. Jeg husker da i hvert fald engang her for ikke så lang tid siden, hvor hr. Holger K. Nielsen stod på denne talerstol og talte varmt for den danske model, og hvordan og hvorledes aftaler skulle holdes. Det er fuldstændig de samme forpligtelser, der ligger i de her aftaler.

Om det så er sådan, at man skal lave det hele om, hvis arbejdsløsheden stiger? Nej, det skal man ikke, men man skal se på, hvad man så skal gøre.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Til hr. Jacob Buksti: Jeg må altså konstatere, at Danmark fortsat er et puslingeland, der hygger sig i smug. For hr. Jacob Buksti forbigik helt og aldeles mit spørgsmål om en snarlig folkeafstemning om dansk medlemskab af ØMU'en. Men jeg synes nu, hr. Jacob Buksti skal have endnu en chance for at overbevise mig om, at Danmark altså ikke længere er et puslingeland,

der hygger sig i smug. Så derfor vil jeg spørge hr. Jacob Buksti: Er det udtryk for regeringens politik, når hr. Buksti varsler en snarlig folkeafstemning om dansk medlemskab af Den Økonomiske og Monetære Union?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hr. Jacob Buksti har svært ved at kunne give nogle konkrete eksempler på, hvori forpligtelserne ligger for erhvervslivet, for arbejdsgiverne i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen. Når vi stiller spørgsmålene gentagne gange, er det, fordi arbejdsmarkedsreformen indebærer nogle kontante forringelser for de arbejdsløse. De er velkendte: afkortning af dagpengeperioden, stramningen for de 50-54-årige. Og det er jo ikke nok bare at sige, at der er en aftale, og parterne har givet tilsagn om, også arbejdsgiverne, at skaffe flere arbejdspladser. Det har vi jo 20 års erfaring for, at det gør de ikke.

Derfor er det da rimeligt at få et klart svar fra Socialdemokratiet: Hvilke økonomiske incitamenter, sanktioner eller lignende agter regeringen at sætte ind med over for de arbejdsgivere, som ikke ønsker at leve op til forpligtelserne? Det er jo en forudsætning for, at aftalen kan holde. Og ønsker de private arbejdsgivere ikke det, hvilke midler ønsker regeringen så at stille til rådighed for kommunerne, så de kan sikre regulære og ordinære arbejdspladser til de mange arbejdsløse, som skal i arbejde?

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi positivt indstillet over for resultatet af trepartsforhandlingerne. Men vi har jo nu set, at SiD har sagt fra over for disse forhandlinger, og jeg står her med en skrivelse fra Dansk Metal i Århus, hvor man også tager afstand fra det resultat, der er kommet ud af forhandlingerne.

Så vil jeg godt spørge hr. Jacob Buksti: Er det sådan, at vi nu vil opleve, hvis der kommer en spredning af disse holdninger fra SiD og fra Dansk Metal, at vi kommer til at stå over for en arbejdsmarkedsreform, der er så udvandet, at vi ikke kan bruge den til ret meget?

Så er der én ting til, som jeg synes er glemt i det, der er oplægget, og det er, at man ikke har taget højde for, at virksomhederne skal have lettet deres byrder for at skaffe de arbejdspladser, man vil proppe igennem AF-systemet.